

FRANCESCA SIMON
GRÁZLIK GABO
A PRÍŠERNÁ
PESTÚNKA

Ilustroval **Tony Ross**

GRÁZLIK GABO A PRÍŠERNÁ PESTÚNKA

Francesca Simon vyrastala v slnečnej Kalifornii. Na univerzitách v Yale a v Oxforde vyštudovala stredovekú históriu a literatúru. V súčasnosti žije s manželom a synom v Londýne. Ak práve nepracuje na ďalšej knihe, píše krátke články o divadle a reštauráciách, prípadne preháňa svojho tibetského španiela Šantiho.

GRÁZLIK GABO

A PRÍŠERNÁ PESTÚNKA

Francesca Simon
Ilustroval Tony Ross

slovart

*Dávnyim priateľom Caroline Eltonovej
a Andrewovi Franklinovi a mojim
novým priateľom Miriam,
Jonathanovi a Michaelovi*

Text © Francesca Simon 2002
Illustrations © Tony Ross 2002
First published in Great Britain in 2002
by Orion Children's Books
Translation © Darina Zaicová 2008
Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o.,
Bratislava 2008

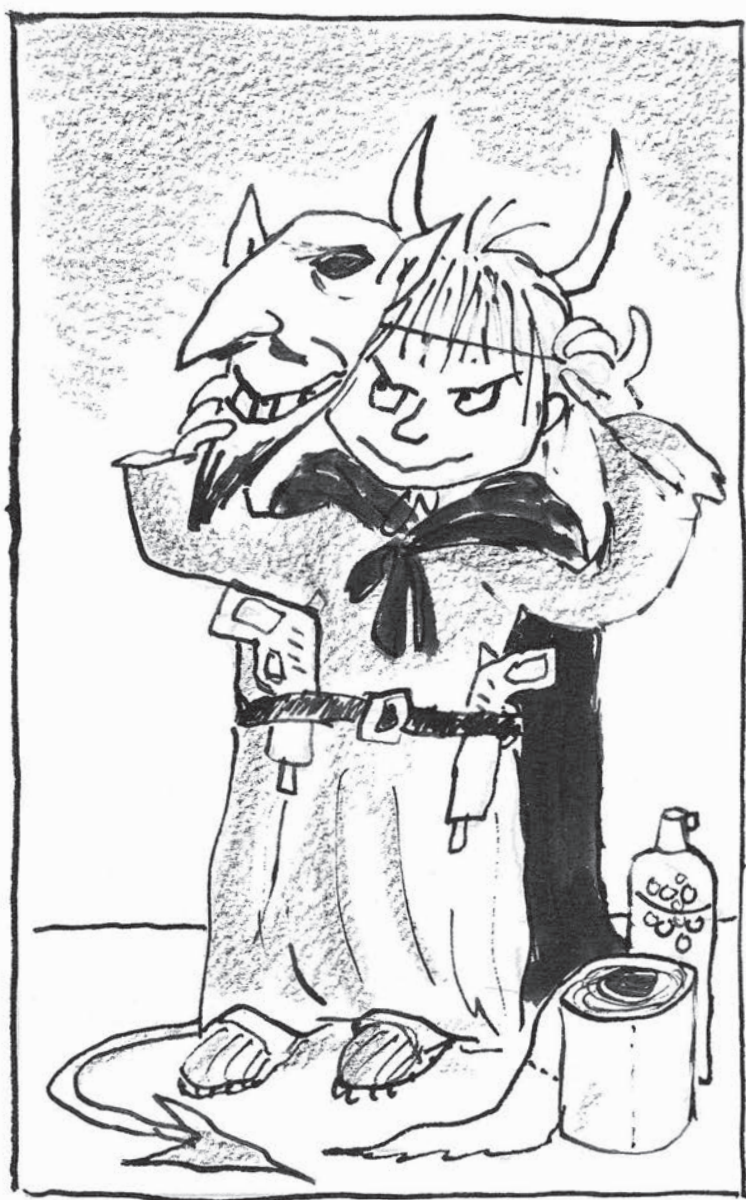
ISBN 978-80-8085-649-6

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1
www.slovart.sk

OBSAH

1. Grázlik Gabo klame a podvádza	7
2. Grázlik Gabo a príšerná pestúnka	27
3. Nájazd Grázlika Gaba	53
4. Grázlik Gabo a výlet autom	75

1.

GRÁZLIK GABO

KLAME A PODVÁDZA

Predvečer Všetichsvätých! Och, aký skvelý, skvelý večer! Grázlik Gabo žasne ako každý rok: celý celučičký večer sa bude beztrešne prepchávať sladkosťami a kruto žartovať. Najlepšie na tom je, že v tento večer sa *musíš* prepchávať a strieľať si z ostatných. Jupíííí!

Grázlik Gabo bol naozaj dôkladne vyzbrojený a pripravený. Vlastnil rolku toaletného papiera. Vodné pištole. Ba aj penu na holenie. To bude paráda, ako si večer zo všetkých vystrelí. Každý, kto mu ihneď nedá za hrsť cukríkov, dostane penovú nádielku. A beda tomu, kto sa ho opováži odbaviť iba jablkom. Grázlikovi

Gabovi bolo jasné, aký trest stihne takých otrasných dospelákov.

Červeno-čierny čertovský kostým ležal pripravený na posteli, aj s maskou, jagavými rohmi, vidlami a tenkým chvostom. Takto prezlečený nabetón vystraší každého.

„He, he, he,“ rehotal sa Grázlik Gabo a nacvičoval si diabolský smiech.

„Gabo,“ ozval sa tichý hlások za dverami, „pozri si môj kostým.“

„Nie,“ zavrčal Gabo.

„Ach, prosím, Gabo,“ prosíkal mladší brat Vzorný Vilko.

„Nie,“ odvrkol Gabo. „Mám robotu.“

„Závidíš, lebo *môj* kostým je krajší než tvoj,“ obvinil ho Vilko.

„To určite!“

„Určite.“

A keď je už o tom reč, čo si to vlastne Vilko hodlá obliecť? Minulý rok odkukal

GRÁZLIK GABO KLAME A PODVÁDZA

jeho strašidelný kostým a zruinoval mu celý večer. Čo ak ho odkuká aj tento rok? No, ale veď čo iné sa už dá od toho krpatého opičiaka čakať?

„Tak dobre, vojdí, ale iba na dve sekundy, “ privolil Gabo.

Do izby priskackal veľký, ružový, roztomilý zajačik. S malými belostnými zajačími uškami. S malým belostným zajačím chvostíkom. S bielymi bodkami po celom tele. Grázlik Gabo zastonal. Aký trápny kostým! Vďaka bohu, že si ho nemusí obliecť *on*.

